

Kórachovské žalmy

Žalmy 42-43 a 45-49

Ako odpovedať na to, že Boh je naším Bohom, ľúbi nás večnou láskou, chválime sa ním každý deň, lebo nás zachránil a na druhej strane sme považovaní ako za ovce na zabitie a máme súženia a trápenia vo svojom živote? Ako odpovieme na tento paradox nášho života? Apoštol Pavol odpovedal povzbudením v ôsmej kapitole listu Rímskym, ale teraz odpoveď budeme hľadať v Kórachovských žalmoch. Najprv sa pozrieme do Žalmu 42 a 43 a potom do Žalmov 45-49.

Žalm 42 a 43

Prvé dva žalmy zo skupiny Kórachovských žalmov sú si veľmi podobné. Žalm 43 má rovnaký „refrén“ ako žalm 42: „*Prečo si smutná, moja duša a prečo sa nepokojíš vo mne?*“ Je veľmi pravdepodobné, že Žalm 43 je dodatok k Žalmu 42 alebo jeho pokračovaním. To by znamenalo, že Žalm 43 napísali Kórachovci, aj keď pri ňom nie je vyslovene uvedené ich autorstvo.

Čo povieme, keď sa nám zdá, že naši nepriatelia napriek tomu, že Boh nás miluje a chválime sa ním každý deň, víťazia nad nami? O tom sú Žalm 42 a 43.

„*Ako reve (dychtí) jeleň za potokmi vody, tak reve moja duša k tebe, ó, Bože*“ (Žalm 42:2). Tu môžeme vidieť kresťana, ktorý sa cíti, ako keby víťazili jeho nepriatelia a ako keby Boh na neho zabudol: „

Poviem silnému Bohu, svojej skale: Prečo si zabudol na mňa? Prečo musím chodiť smutný pre útlak nepriateľa?

“ (Žalm 42:10). V Žalme 43:2a čítame to isté: „

Poviem silnému Bohu, svojej skale: Prečo si zabudol na mňa? ...

“. Vidíme ten problém? Ak Ty si mojím Bohom, ktorým sa chválím, prečo sa musím cítiť odvrhnutý? Prečo sa cítim, ako keby si na mňa zabudol, ako keby si o mne nevedel?

Vidíme, že tie isté otázky sa vyskytujú v prvých troch žalmoch zo skupiny Kórachovských žalmov? Prečo je toto všetko v mojom živote, keď mám takého Boha? Prečo musím trpieť? Prečo musím tieto veci znášať? Môj Bože, moja duša smúti vo mne! Čo nám pomôže v takejto situácii? Verím, že žalmy 45, 46, 47, 48 a 49 sú skutočne odpoveďou na tento problém. Každý z nich dáva čiastočne odpoveď na túto otázku. Keď sa aj my takto cítíme, treba otvoriť Kórachovské žalmy. Tu nájdeme odpovede. Na čo nás sústredia? Na čo nás sústredia žalmy 45 až 49?

Žalm 45

Žalm 45 je mesiánsky žalm a ako taký, nás okamžite upriamuje na Pána Ježiša Krista. „*Moje srdce vynáša dobré slovo. Ja hovorím: Moje básnické diela patria kráľovi*“ (verš 2a). List Židom dosvedčuje, že verš 7 a 8 je priamo o Pánovi Ježišovi: „*Tvoj trón, ó, Bože, stojí na večné veky; berla tvojho kráľovstva je berlou priamosti. Miloval si spravodlivosť a nenávidel si bezbožnosti: preto Ťa pomazal, Bože* (tu „Bože“ je Pán Ježiš Kristus)
, tvoj Boh olejom veselosti nad tvojich druhov“.

Tento žalm poetickým ľúbezným jazykom opisuje osobu Pána Ježiša Krista ako Kráľa. (*Moje básnické diela patria kráľovi*). Toto je uvedené aj v Žalme 44 vo verši 5: „*Ty, ty si môj Kráľ, ó, Bože!*“
A aj v Žalme 47:3 je Boh opísaný ako Kráľ: „*Lebo Hospodin, hrozný Najvyšší, je veľkým Kráľom nad celou zemou*“.
Rovnako o Kráľovi hovorí aj Žalm 48 verš 3: „

Krásnou výšinou, radosťou celej zeme je vrch Sion, polnočná strana, mesto veľkého Kráľa
“. Dostávame prvú odpoveď na situáciu v ktorej sa nachádzame: „Máme Kráľa, ktorý je veľkolepý a slávny“.

Žalm 45 dáva prvú odpoveď na to, čo v takýchto ťažkých situáciách máme urobiť: „Máme pohliadnuť na veľkého, slávneho, vznešeného Kráľa, ktorým je sám Boží Syn, Pán Ježiš Kristus“.

Čo normálne robíme v ťažkých situáciách? Pozeráme do seba, vidíme a myslíme si, že situácia je už beznádejná. Zdá sa nám, že nemáme perspektívu. Cítíme sa ak ovca, ktorú vedú na zabitie. Prvé, čo urobme je, že pohliadnime na Kráľa, na Pána Ježiša Krista, Božieho Syna a rozjímajme o Jeho kráse, o Jeho dokonalostiach, o Jeho schopnosti víťaziť, atď. Všetko toto je poetickým jazykom vyjadrené v Žalme 45. Vedie nás, vyzdvihuje nás ku Kristovi, ku Kráľovi. To je prvé, čo Kórachovci učia. Začneme čítať Žalm 42 a uvidíme sa – to som ja. Začneme čítať Žalm 43 a povieme si, to som ja. Čítame Žalm 44 - aj to som opäť ja. Ale kde je riešenie? Prvé riešenie je: Pozri na Krista ako na Kráľa! Pozri, koho máš! Koho si postavíš pred svoje oči? Máš Krista ako Kráľa a preto si jeho postav pred svoje oči. Druhá odpoveď je v Žalme 46.

Žalm 46

V tomto žalme je uvedené: „*Boh nám je útočišťom a silou, pomocou v súženiach, nájdenou veľmi dokázanou*
“ (verš 2).

„Boh je nám útočiskom i silou“ – to by mala byť naša ďalšia odpoveď na všetky protivenstvá a všetky problémy, ktoré nás v živote stretávajú. Máme Boha, Boh je našou pomocou. Pozrime sa, ako to tento žalm ukazuje.

Predovšetkým Boh je uprostred svojho ľudu: „*Rieka, jej potoky obveseľujú mesto Božie, svätyniu príbytkov Najvyššieho. Boh je v jeho strede, nepohne sa. Boh mu pomôže nad ránom*“ (verše 5-6). Boh je v strede svojej Cirkvi. Toto je realita, s ktorou potrebujeme žiť a nanovo ju uchopiť. „

Búria sa národy? Klátia sa kráľovstvá? Vydá svoj hlas, a hneď sa rozplýva zem

“ (verš 7). Boh, ktorý je za nás, jedného dňa všetko terajšie ukončí. Povie slovo a všetko sa tu zmení. Ako vieme, že Boh je taký? Odpoveď je vo veršoch 9 až 11: „

Pod'ťe, vidzte skutky Hospodinove, akých pustín narobil na zemi! Činí vojnám prietrž až po koniec zeme; láme lučičte a seče kopiju; vozy páli ohňom a hovorí: Prestaňte a vedzte, že ja som Boh a budem vyvýšený medzi národmi, budem vyvýšený na zemi.

“ Refrén žalmu pritom ostáva: „

Hospodin Zástupov je s nami; pevnou vežou vysokou nám je Boh Jakobov

“ (verš 8 a12).

Druhá odpoveď teda znie: „Boh je našou pomocou, útočiskom a silou“. Tretia pravda je v Žalme 47.

Žalm 47

„Vy, všetky národy, tleskajte rukami, pokrikujte radostne Bohu, hlasom plesania! Lebo Hospodin, hrozný Najvyšší, je veľkým Kráľom nad celou zemou. Podmaňuje národy pod nás a ľudí pod naše nohy. Volí nám naše dedičstvo, pýchu Jakobovu, ktorého miloval“ (verš 2-5). Aká je tretia odpoveď? „Náš Kráľ, náš Boh, suverénne vládne a myslí pri tom na nás.“

Všimnime si, koľko krát je v tomto žalme slovo „Kráľ“. Nachádza sa vo verši 3 (je veľkým Kráľom); vo verši 7 (spievajte nášmu Kráľovi žalmy); vo verši 8 (Kráľom celej zeme je Boh); a tiež vo verši 9 (Boh kraľuje). Žalm ukazuje, že „Bohu patria štíty zeme; bude náramne vyvýšený“ (verš 10). Boh bude vyvýšený – ukazuje na koniec, keď Boh dá všetky veci do poriadku. Náš Boh vládne suverénne a pri svojej vláde hľadá na nás (zohľadňuje nás). Budúcnosť máme s naším Bohom. Ďalšia odpoveď je v Žalme 48.

Žalm 48

„Veľký je Hospodin a veľmi chválený v meste nášho Boha, na vrchu jeho svätosti“ (verš 2). V Žalme 48 je opísané mesto veľkého Kráľa. Je ním Jeruzalem (Sion). Je to mesto, ktoré je nepohnutelné: „

Obídite Sion a obštúpte ho dookola; počítajte jeho veže! Dobré si všimnite jeho hradieb! Pochodte jeho paláce, aby ste mohli rozprávať budúcemu pokoleniu. Lebo tento Boh je naším Bohom na večné veky. On nás bude vodiť až do smrti.“

(verše 13-15). Vieme, že pozemský Jeruzalem nás typologicky odkazuje na mesto, ktoré bude mať stále základy a nepadne, na nový Jeruzalem, zostupujúci z neba. Boh ho postavil tak, aby stálo až na veky (verš 9). Verše 5 až 9 hovoria o jeho nepohnutelnosti, nezničiteľnosti.

Ono je pevnejšie a trvalejšie ako pozemský Jeruzalem, ktorý vybudoval kráľ Dávid. Za kráľom, ktorým v mnohých žalmoch je Dávid, sa nachádza iný Kráľ, ktorý to naplní. Je to mesto veľkého Kráľa, je to niečo, čo je trvalé, pevné: „*Dobre si všimnite jeho hradieb! Pochod'te jeho paláce, aby ste mohli rozprávať budúcu pokoleniu*“ (verš 14).

Prečo sa tu hovorí „aby ste mohli rozprávať budúcu pokoleniu“? Verím, že preto, že si dobre uvedomujú, že je tu niečo, čo je trvalejšie ako to, čo práve svojimi očami vidia. Dávid si uvedomoval: *Je tu niečo trvalejšie ako to, čo som tu vybudoval. Je tu pevnejšie kráľovstvo, je tu niečo, čo bude trvať*. Toto je očakávanie starozmluvných veriacich: „Boh mu dá trón otca Dávida“ (Luk 1:32). Boh dá trón Pánovi Ježišovi! A Jeho kráľovstvo bude nepohnutelné. Vieme, že finálne miesto všetkých veriacich a ich vyhliadanie do budúcnosti, je práve toto: Neporaziteľnosť, pevnosť a Boh je prítomný, je medzi nimi. Boh je fyzicky uprostred svojho ľudu: „*Lebo tento Boh je naším Bohom na večné veky.*“ (verš 15).
On nás bude vodiť až do smrti

Povzbudenie zo Žalmu 48: „Máme nepohnutelné mesto zabezpečené a chránené veľkým Bohom“. Preto majme pohľad dopredu, ktorý nie je pesimistický. Naša budúcnosť je s Kristom. To je pohľad novozmluvných veriacich.

Žalm 49

Tento žalm nás vracia späť do každodenného praktického života. Odpovedá na otázku položenú vo verši 6a: „*Prečo by som sa mal báť vo dňoch zlého?*“

Každodenná skúsenosť Kórachovcov je taká, že vidia, ako sa bezbožníkom darí. (Túto tému poznáme aj z iných žalmov, napr. Žalm 37, Žalm 73) Títo sledia po nás. Nádejajú sa na svoju moc, chvália sa svojím veľkým bohatstvom a obkľučujú nás. Otázka je – ako sa k tomuto postavím? Budem sa báť? Verš 6 sa pýta: *Prečo by som sa mal báť v dňoch zlého?* Otázka vyžaduje odpoveď. Samozrejme, niet dôvod sa báť - a vysvetlenie prečo dáva celý žalm.

„*Nikto nijakým činom nevykúpi brata, nedá Bohu za neho zmierneho*“ (verš 8). Môžu mať bohatstvo, môžu mať moc, ale nedokážu vykúpiť dušu.

„*Lebo by predrahé bolo výkupné ich duše, a nechal by to na veky!, aby žil ďalej na večnosť a nevidel porušenia!*

“ (verše 9-10).

Hovorí – títo ľudia zomrú. Majú bohatstvo, majú majetok, majú moc, ale uvidia porušenia. Nevykúpia sa, nezaplatia za to, aby žili na večnosť ďalej na zemi. Sú obmedzení. „*Lebo vidieť, že i múdri zomierajú, spolu hynú blázon a nezmyselný a svoj majetok zanechávajú iným*“ (verš 11).

Nazývajú zeme po svojich menách (verš 12b). Ale človek netrvá vo svojej sláve, je podobný dobytku, ktorý hynie (verš 13). Zomrú, ich cesta je bláznovstvom (verš 14). „*Ako ovce budú zložení v hrobe; smrť ich spasie, a ráno budú priami panovať nad nimi. A ich obraz? Je na to, aby sa rozpadol v hrobe ako vetché rúcho preč zo svojho vznešeného obydlia*“ (verš 15).

A toto je odpoveď: „Prečo by som sa ich mal báť, keď sú smrteľní?“ To je skutočne odpoveď: „Oni zomrú, všetko to skončí, ich obraz sa rozpadne“. Ale verš 16 hovorí o mne, kto som ja: „*Al e Boh vykúpi moju dušu z ruky pekla, lebo si ma vezme*“ . Úžasný verš! Niektorí ľudia hovoria, že Stará zmluva nehovorí nič o vzkriesení a posmrtnom živote. Ale tu čítame opak:

Boh zaplatí za moju dušu, vykúpi ma z ruky pekla, lebo si ma vezme

. Ku komu si ma vezme? Samozrejme, že si ma vezme k sebe - nič iné tam nie je vhodné rozumieť. Navyše verš 16 hovorí o posmrtnej skúsenosti života. To je očakávanie času, keď budem navždy s Bohom. Toto je nádej veriacich. Očakávame dobu, keď už budeme s Ním.

Kórachovská odpoveď na situáciu, o ktorej v oboch častiach píšeme, je: „*Neboj sa teda! „Neboj sa, keď niekto bohatne, keď sa množí sláva jeho domu! Lebo pri svojej smrti nevezme ničoho z toho; nezostúpi za ním jeho sláva“*

(verš 17-18). Doprajú svojej duši v tomto živote, ale pri svojej smrti si nič z toho so sebou nevezmú. „

Ale keď prídeš až k pokoleniu jeho otcov, uzrieš, že nevidia svetla až na večnosť

“ (verš 20). To poukazuje na ich hrozný osud – nevidia svetla až na večnosť. Peklo, zahynutie, večné odlúčenie od Boha - ten, ktorý je v zemskej sláve tomu nerozumie a podobný je hovädám, ktoré hynú.

Takže tento žalm hovorí, že niet dôvod panikáriť, keď na tejto zemi vidíme, že ľuďom sa darí napriek tomu, že sú bezbožní, pretože to, na čom naozaj záleží a to, čo má skutočnú hodnotu, je, v akom sme postavení pred Bohom.

Bola moja duša vykúpená, poznám Boha, chodím s Ním, rozmýšľa moje srdce o Ňom? Kde je môj skutočný poklad? V nebi alebo na tejto zemi? Žalm 49 vyučuje hľadiť hore, za horizont tohto života a podľa toho sa pozeráť na život.

Keď si uvedomujeme ohromnú realitu, že je tu smrť, že existuje vykúpenie, že príde čas, kedy sa stretne s Bohom, že pred nami je obrovská budúcnosť, tak zrazu to, že niekto si bude hovieť a my sme v trápení, sa nás nebude príliš dotýkať. Budeme si vedomí toho, že my nestrácame. Niekedy ti ľudia povedia: Odkedy si sa stal kresťanom, strácaš život - škoda tvojho života. Ale tento žalm hovorí presný opak. Prečo dávaš peniaze na to, aby Božie kráľovstvo rástlo? Prečo slúžiš Bohu? Prečo šíriš evanjelium? Prečo sa modlíš každý deň? Nuž, odpoveď je: Pretože to je to najlepšie, čo môžem robiť na tejto zemi.

Poznať Boha, chodiť s ním, žiť vo vykúpenom vzťahu s ním a očakávať nie na smrť, ale na vzkriesenie. Očakávať na to, že si ma, slovami textu tohto žalmu, vezme k sebe.

Zhrnieme to, čo sme vypozerovali: Čo budem robiť, keď sa cítim, že Boh je ďaleko, keď sa mi zdá, že všetko ide proti mne a súčasne viem, že som vykúpený, mám Krista a som spasený? Bohom sa chválím každého dňa a predsa sa cítim, ako keby ma išli zabiť, ako keby som tu nemal domova - čo vtedy urobím? Nuž, po prvé, upriamim svoj zrak na slávneho Kráľa, ktorého mám a budem rozjímať o ňom.

Druhá vec je: Budem rozjímať nad tým, že Boh mi je pomocou, Boh je v našom strede, Boh nás neopúšťa, Boh je s nami a so mnou. Spomeniem si na slová Pána Ježiša Krista: „*Ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta*“ (Matúš 28:20).

Tretia vec. Pozdvihnem svoj zrak a pripomeniem si, že náš Pán suverénne kraľuje a všetko riadi (Žalm 47). A má pre nás pripravené dedičstvo.

Štvrtá odpoveď. Uvedomím si, že toto dedičstvo, ktoré pre nás má, je trvalé, slávne. Je to nový Jeruzalem, nové nebo, nová zem. Je to pre nás pripravené a je to nádherné.

Piata odpoveď Kórachovských žalmov je: Pozrieme sa za horizont časnosti. To pomôže uvidieť, že tí, ktorí sa tu majú dobre a dokonca tí, ktorí nás prenasledujú, alebo nám robia zle, alebo ubližujú, sú v skutočnosti tí, ktorí strácajú a my sme tí, ktorí viac než víťazíme skrze toho, ktorý si nás zamiloval (Rímskym 8:37) – skrze Pána Ježiša Krista.